

26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

† Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἱ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.1974).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\overline{\omega\alpha\beta}$ Δι-Ϡ

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος $\overline{\omega\alpha\beta}$ Δι-Ϡ

Α πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

 με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαιλα ον α να

 πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο

 ε πι πε σον τα τω στηθει κα τα δε ξα μενος ον

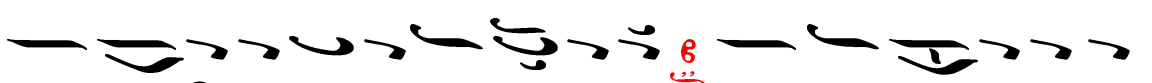
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μονον νεφος ε θνων

 δι α σκε δα α α α σαι αι τϛ με νος η

 μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα

 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα

 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη

 Μητηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

 θινον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η

 μω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν Ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺ υἱὸς ἀπεκλήθης θείας βροντῆς, ὡς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν
 δυσσεβῶν· καὶ σάλπιγγος ἡδύτερον, διηγήσας ὧ πάνσοφε, εἰς
 εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· καὶ ὡς γνήσιος φίλος,

τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλιείας καταλιπὼν, τοῦ Σταυροῦ τῷ καλάμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγρησας, ὡς ἰχθύας πανεύφημε· καὶ γὰρ καθὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσέβειαν· ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πάτμον καὶ Ἔφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου· Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε· Πρὶν ἢ νύξ με φθάσῃ, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὁδηγοῦσά με· ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαί σε, δοθῆναί μοι, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρῤῥησίας τυγχάνων ὡς Μαθητῆς, ἠρώτησας, Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι. Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονῶς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παναγία Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν

ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα, βοήθειά μου γενουῖ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η Δ ι θ χ αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ θ χ

Ο Δ ι ι μι σϑ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
 ι ι ϑ ϑ θ χ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
 γαρ Π θ χ πυ υ ρι ι ι ι ι Σ θ χ ε ε σε ε ε σθε ε
 ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι θ χ

Δ χ θ χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι θ χ

Α θ χ γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ιη΄.

Ἦχος Βου

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλ θεν ο φθογ γος αυ

των και εις τα α πε ρα τα της οι κς με ε νης τα

ρη μα τα αυ τω ων

Οι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν Θε ου ποι

η σιν δε χει ρων αυ τω α να γ γε λει το ο

στε ρε ω μα

Η με ρα τη η με ρα ε ρευ γε ται ρη μα

και νυ ξ νυ κτι α να γ γε λει γνω σιν

Εις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθο γ γος αυ των

και εις τα πε ρα τα της οικη με ε νης τα ρη μα

τα αυ τω ω ω ω ω ω ω ν

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως

τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἐωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δειπνῶ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τϠ Α πο στο ο λϠ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κϠ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μϠ

Πα
Η ε ο λο γε παρ θε νε Μα θη τα η γα πη η με

ε νε τϠ Ϡ Σω τη η η ρος ταις ι κε σι αι

αις σϠ η η μας πε ρι σω ζε δε ο ο με ε ε

ε θα α πο βλα α βη η ης πα αν ται οι οι ας

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως. Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὠραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὥκησε τὴν ἀμώμητον· ὄν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμπαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὄν ἰκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·
Βροντῆς τὸν υἱὸν χριστοτερπῶς αἰνέσω.

Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, Μάκαρ ἦν ἐκήρυξας, ἀπολαβῶν, καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονῶς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογία, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαξον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλέον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἤλευθέρωσας.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων γνῶσιν εἰληφώς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος Θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ἄσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραιζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Ἐκτὴν δέησιν τῷ Θεοῦ Μύστη φέρω.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμόν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε· Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε· βοηθὸς γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Δόξα.

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπά, ἱατρὸς ὡς ἄριστος, ἰασάμενος σοφέ, αἰωνίου λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρὸς τῆ μεσιτεία σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἶτησαι Ἄγνη, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρὸς σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς

γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέριτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα· ὄν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος β΄. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδος ἐφανέρωσας, θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομακάριστε, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γλῶσσά σου γεγένηται, γραμματέως κάλαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτὸν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνιμήσω Πάνσοφε, ἀναπεσῶν θεόφρονι, παρῶρησίᾳ τῇ τῆς σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης Θεοκῆρυξ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν μόνην παρθελεύουσιν, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν, Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῖ λαμπρῶ καὶ καθαρῶ, ὀμιλήσας τῷ Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ' αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν κατεφώτισας.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἀμαρτίας τρισμάκαρ, τῇ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ· ὄν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεολόγος τούτου ἐχρημάτισας.

Δόξα.

Ἐδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ ῥύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ θαυμάτων αὐτουργός, καὶ ἰαμάτων πηγῇ, Θεολόγε· ὄθεν σε γεραίρομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ,

ἀνυφοῦτο τοῦ Σταυροῦ, παρθένω τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον, Κόρην σε παρέθετο.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσών, καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθών, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλεήμονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, φλογὸς ἐλευθέρωσον· ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρισμῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξάζωμεν, καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάντοτε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Ἦψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὡς περ οὖν ἄστρα ἐξαριθμησαί, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὄλωσ, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν· τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν! οὐ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δειπνῷ συνεισιτάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Μετάστασις τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου

Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Φίλου ἐπιστηθίου, Παρθένου,
Ἦγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Πατρὸς παρέστης ἡγαπημένω Λόγω,
Πάντων μαθητῶν, Ἦγαπημένε, πλέον.

Πρὸς γε Θεὸν μετέβη βροντῆς παῖς εἰκάδι ἕκτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου
μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θε μενος ταυ της τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σ στε φα νων δο ξης α ξι ω
σον

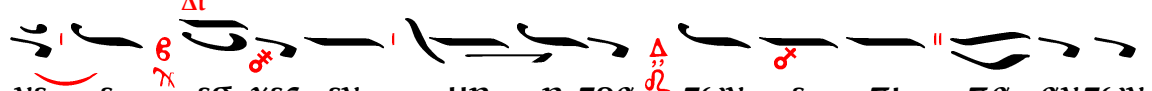

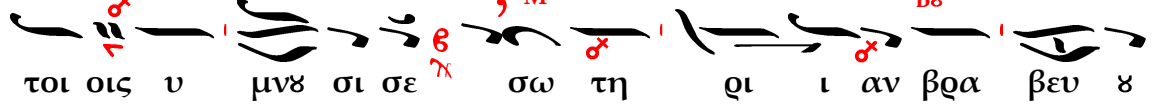
ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της

 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως ^{Πα} σθ τθ υ ψι

 στθ ^M ο ο προ φητης Αβ βα κθμ ^θ κα τα νο ων ε

 κραυγα ^{Βθ} α ζε ^θ δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε ^θ

ὠδὴ ε΄

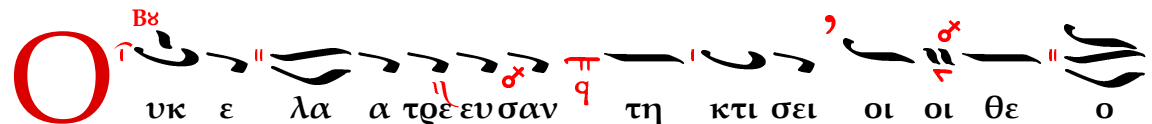

Ε ^{Βθ} ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α

 δο ξη σθ ^θ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε

 νε ε ^θ εσ χες εν μη η τρα ^θ των ε πι πα αντων

 Θε ον ^θ και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον ^θ πα σι

 τοι οις υ μνθ σι σε ^θ σω τη ρι ι αν βρα βευ θ ^{Βθ}

σα ^θ

ὠδὴ ς΄

Τ ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον ^θ τε λην τες ε ορ

 την οι θε ο φρονες ^θ της Θε ο ο μη το ρος ^θ δευ τε τας ^{Βθ}

 χει ρας κρο τη σω μεν ^θ τον εξ αυ της τε χθε εν

 τα Θε ον δο ξα ζοντες ^θ

ὠδὴ ζ΄

Ο ^{Βθ} υκ ε λα α τρε ευσαν ^θ τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον

και η γαλι α σε το πνευμα με ε πι τω

θε ω ω τω ω σω τη ρι με

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τει δε γαρ α πο τει νυν μα

κα ρι ς σι με πασαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τει και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Kα θει λε δυ να στα σα πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ εν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ς5

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς5 κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'
A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χα μενος Πα πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α Β8
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε Μ
 ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος Δι
 και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι Β8
 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

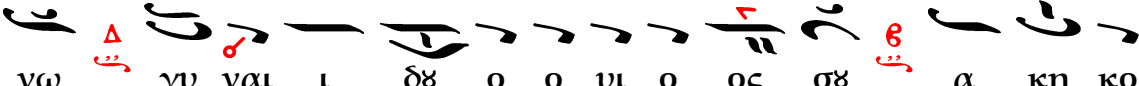
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Ψ, Βου-θ.

Β ρον της υι ος γε νο ο με νος βρο τοις ε Δ
 θε ε ο λο ο γη σας το εν αρ χη Η ην ο Λο
 ο ο γος Α πο στο λε Ι ι ω α αν νη ε
 πι πε σων τω στη η θει γαρ πι στωστω τδ ε Δε
 σπο ο τδ σδ κα κει θεν α ρυ σα α μενος θε
 ο λο γι ας τα ρει ει θρα την κτι σιν πα σα αν
 αρ δε ευ εις

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σ ταυ ρω τω τδ Κυ ρι ι ε σδ πα ρι στα α

 με ε νη Πα αν αγ νε ^ε συν Μα θη τη τω ω παρ θε ε ε

 νω ^Δ γυ ναι ι δα ο ο υι ο ος ^ε σα κη κο

 ας τϵ πλα α σαν τος ^Δ τω Μα θη η τη η ως α

 αυτος δε ^ε ι δα φη σιν η μη η τη ρ σα ^ε μεθ υ σε

 παν τες υ μνα υ μεν ^Δ Θε ο γεν νη το ορ Παρ

 θε ε νε ^ε

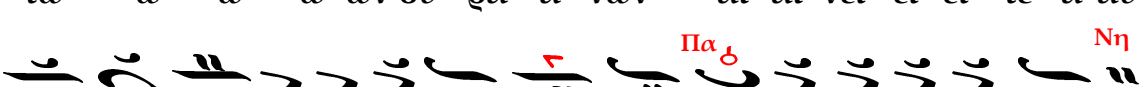
Εἰς τοὺς Αἶνους.

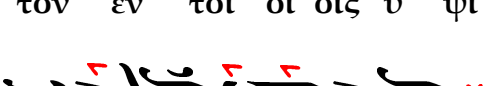
ᾠχος πλὴν Νη ρ

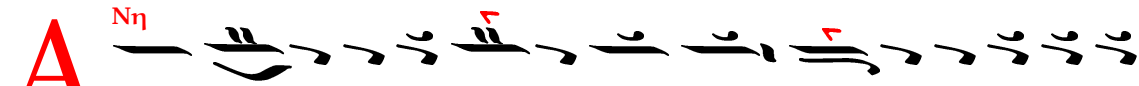
Π ^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

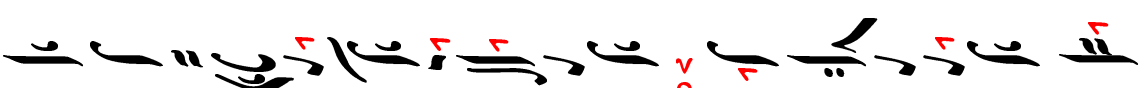
 ρι ι ι ι ον ^υ αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ

 τω ω ω ω ν ου ρα α νων ^υ αι αι νει ει ει τε α αυ

 τον εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι προ πει υ μνος τω ω

 ω ω Θε ε ε ε ω ^υ

Α ^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

 γε λοι οι οι οι α α α αυ του ^υ αι νει ει ει τε α

 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του

ου σοι ^{Πα} πρεπει υμνοςτω ^{Νη} ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν ρ

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ
παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^π ρ Νη ρ

^χ Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του ^ε ^χ αι νει τε αυ τον κα τα το ^χ πλη θος της με
γα λω συ νης αυ τ^ε ^ε ^χ

Μ ^{Πα} α καρ Ι ω αν νη παν σο φε πε ρι ς σι α
^{Πα} θερ μη ^ε ^χ της Χρι στ^ε α γα πη σε ως ^{Δι} ^π ^ρ πλε ον παντων πε φη
νας ^{Πα} ^ρ ^Δ Μα θη των α γα πω με νος ^π ^ρ τω παν τε πο ο
πτη Λο γω και κρι νον τι ^π ^ρ δι και οις πα α σαν την οι κ^ε
με νην ^{Νη} ^π ^ρ ζυ γοις ^ε ^χ τη ης κα θα ρο τητος ^{Πα} και αγ
νει ας καλ λε σι κα ταυ γα σθεις ^{Δι} ^π ^ρ σω μα και δι α νοιαν ^ρ ^Δ
^{Νη} θε ο μα κα α ρι στε ^ν ^ρ

^χ Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγγος ^ε ^χ αι νει
τε αυ τον ^χ εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ^ε ^χ

Η ε ο λο γι ας τα να μα τα ε πι τξ στη θς
 πε σων της σο φι ας ε ξην τλη σας και τον κο σμον ηρ
 δευ σας Ι ω αν νη παν α ρι στε τη της Τρι
 α α δος γνω σει την θα λα σσαν κα τα ξη ρα α νας
 της α θε ο τη τος στυ υ λος γε νο με νος και
 νε φε λη εμ ψυ χος καθ ο δη γων προς την ε πξ ρα νι
 ον κλη ρο δο σι ι αν η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι
 νει τε αυ τον εν χο ρ δαις και αι ορ γα νω

Τ ο παρ θε νι ας α παν θισμα το των σε πτων α
 ρε των δεκ τι κον εν δι αι τη μα της σο φι ας ορ γα
 νον το τξ Πνευ μα τος τε με νος το φω το φο ο
 ρον στο μα της χα ρι τος της Εκ κλη σι ι ας το φα ει
 νο τα τον ο ομ μα το παν σε πτον Ι ω αν
 νη α σμα σι πνευ μα τι κοις νυν α νευ φη μη σω μεν ως

υ πη ρε ε την Χρι στᾶ

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μᾶ

πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Ευ α γγε λι στα θε σπε σι ε των α γα θων την

πη γην βα σι λει αν α σα λευ τον και ζω ην αι ω νι

ον και χα ραν α νε κλα λη τον και θε ω ρι ι ας

θει ας α πο λαυ σιν και πλᾶ το δο ο τως Χρι στᾶ χα ρι

σμα τα εν υ περ βαι νον τα και βρο των δι

α νοι αν γο νε βρον της ευ α γγε λι ζο με νος τω

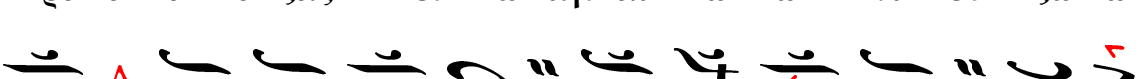
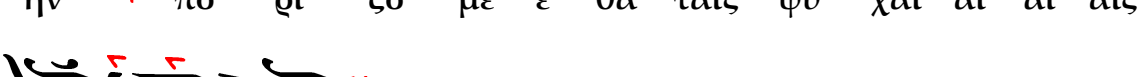
κο σμω ε ε λα μ ψας

Ἦχος Νη ρ

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ευ α γ γε λι στα Ι ω α α αν νη η ι

 σαγ γε ε λε πα αρ θε ε νε Θε ο λο ο γε θε ο

 δι ι ι ι δα α α κτε ορ θε δο ξω στω ω κο

 ο σμω την α χρα αν τον πλε ευ ραν το αι αι μα α και

 αι το υ υ υ δωρ βλυ ζου ου σαν ε κη η η η η

 ρυ υ υ υ ξας εν ω την αι ω ω νι ον ζω ω

 ην πο ρι ζο με ε θα ταις ψυ χαι αι αι αις

 η η η η μων

Θεοτοκίον.

 Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α μην

 ε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των δε

 λων σ και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης

 να αγκησ και θλι ι ψε ε ως

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη ς

 ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ α θ ε κ α α σ τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω σ ε και

αι ν ε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σ ο ν Κυ ρι ε εν τη η με ρ α τα

αυ τη α να μα ρ τη του σ φυ λα χ θ η ν αι η μα ας

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ει Κυ ρι ε ο Θε ο ς των πα

τε ε ρ ω ν η μ ω ν και αι ν ε τον και δε δο ξ α σ με ε ν ο ν

το ο νο μα α σου εις του σ αι ω να ς α μη η ν

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ο ς σου ε φ η

μα ς κα θα πε ρ η λ πι σα α με ν ε πι σε ε

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δ α ξ ο μ ε

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γ η ε γεν ν η η θ η ς η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γ ω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ο ν με ι α σ αι τη ν ψυ χ η η ν μου ο τι η μα ρ τον

σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον με

του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θε

ο οσμου

Οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι

σου ο ψο μεθα φως

Παρατειει ενοντο ελεος σου τοις γινω

σκουσι σε

Αγιος ο θεος Αγιος Ισχυρος Αγι

ος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιου και αγιω Πνευμα

τι

Και νυν και ει και εις τους αιωνας των αιωνων

αμηην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Ἄσματικόν. ̇χ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ₂ A
 α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ₂ A γι ι ος A
 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε
 ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας ^ν₂

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος ̇Δι-ϑ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
 με ε ε νε ^Δ₂ ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
 πο λο ο γη τον ^ϑ₂ δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ^Δ₂ ο
 ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ^ϑ₂ ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων
 δι α σκε δα α α α α σαι ^ϑ₂ αι τϑ με νος η
 μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ο ο ος ^Δ₂

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Ταῖς πρεσβυταῖς της Θεοτοκου Σωτερε

σωσον ημας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141 3)

Ταῖς πρεσβυταῖς της Θεοτοκου Σωτερε

σωσον ημας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141 5)

Τ α ι σ π ρ ε σ β ε ι α ι σ τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ α ι σ π ρ ε σ β ε ι α ι σ τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι σ π ρ ε σ β ε ι α ι σ τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω
σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν Α
γ ι ι ο ι ο ι ς θ α ν μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι
α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν Α
γ ι ι ο ι ο ι ς θ α ν μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι

α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιη' (18).

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη' 5)

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγούονται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα. (ιη' 2)

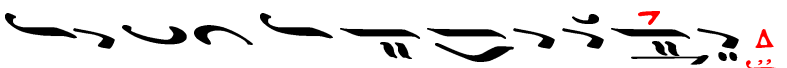
Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη' 4)

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
 με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
 πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
 ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων

 δι α σκε δα α α α σαι αι τϑ με νος η

 μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

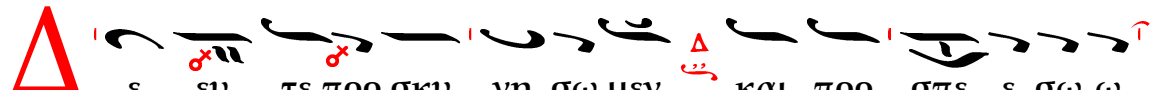

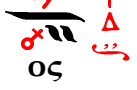
τὸ τέλος:
 και το με γα ε ε ε λε ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

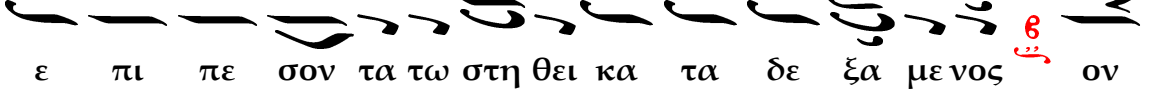
Ἦχος Δι-ϑ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο

 ος

ὁ β΄ χορός:
 Ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-ϑ

 Α πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

 με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να

 πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο

 ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον

 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων

 δι α σκε δα α α α σαι αι τσ με νος η

 μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

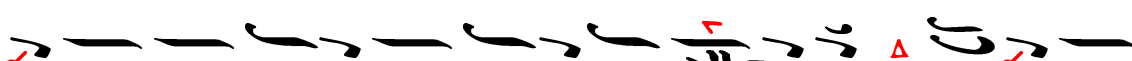

Ἦχος πλ. Γα ρ

A γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

 τε η μιν

Τὸ κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι - θ

T α με γα λει α σθ πα ρ θε νε τισ δι η γη σε ται

 βου εις γαρ θαυ μα τα και πη γα ζεις ι α α μα τα

 και πρε σβευ εις υ πε ρ των ψυ χω ων η μων ως Θε ο

 λο γος και φι λος Χρι στς

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
σχυντε μεσιτει απρος τον Ποιητην αμετα
αθετημη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευου
σα αι θεοτοκων τιμων των σε ε
ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Ααγιος ο ο ο θε ο ο ο ος
ααγιος ο ος ι ι ι σχυρο ο ο ος α
αγιος αθανατος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

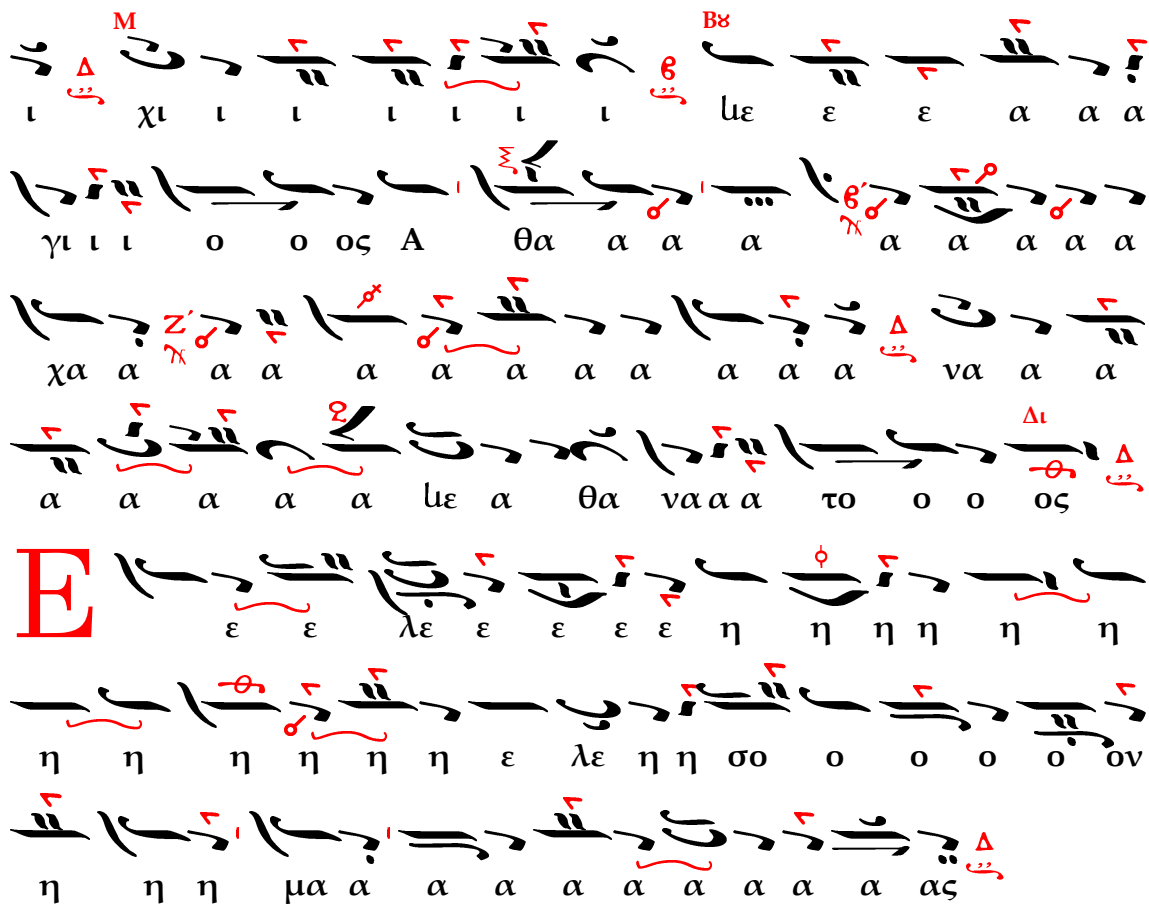
E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ.

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ

 ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α
 γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α
 χα α α α α α α α α α α α α να α α
 α α α α α ιε α θα να α α το ο ο ος
Ε ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η
 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον
 η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

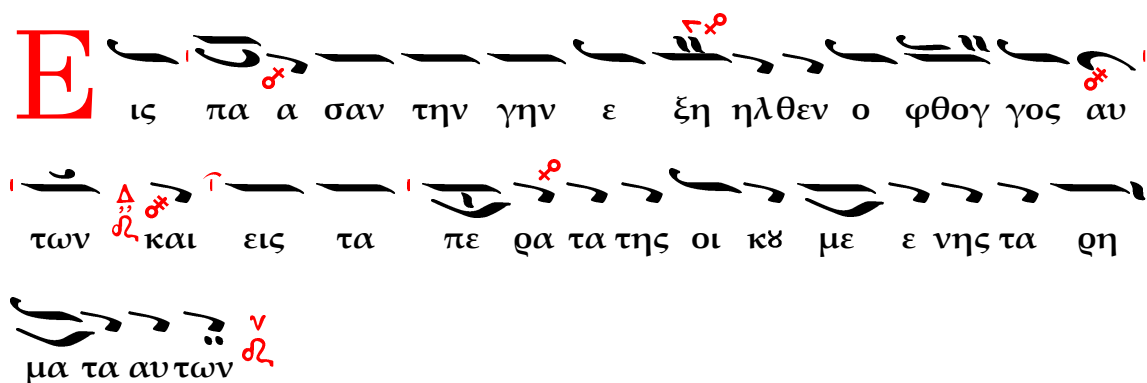
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν. (ιη' 5)

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
 των και εις τα πε ρα τα της οι κθ με ε νης τα ρη
 μα τα αυτων

Οι ουρανοὶ διηγούνται δοξαθεοῦ

ποιῆσιν δὲ χειρῶν αὐτῶ ἀναγγελεῖτο ὅ

στερωμά

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξηλήθεν ὁ φθογγοσῶν

των καὶ εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς μενεστήρης

ματῶν αὐτῶν

Οὐκ εἰσὶ λαλοῦντες λόγοι σου χι

ακούονται αἰαφωναυτῶν

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξηλήθεν ὁ φθογγοσῶν

των καὶ εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς μενεστήρης

ματῶν αὐτῶν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Καθολικῆς Ἀ' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(8' 12-19)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς

ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρορησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος α'. (Ψαλμὸς πη).

ᾠχος 4 Κε 8

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 ἰ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λ8 8 8
 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λ8
 8 8 8 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. α'. ^{Πα} χ Ε ξο μο λο γη σον ται οι 8 ρα νοι
 τα θαν μα σι α σ8 Κυ ρι ε και την α λη
^{Κε} θει α αν σ8 εν εκ κλη σι ι ι α α Α α
 α γι ι ι ι ων

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 ἰ ἰ α Α λλη η λ8 8 8
 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λ8
 8 8 8 8 ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχ. β'. χ Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν

β λ η α γ ι ω ν με γ α σ κ α ι φ ο β ε ρ ο σ ε σ τ ι ν ε
 π ι π α α ν τ α σ τ ρ ς π ε ρ ι κ υ υ κ λ ω ω α α α υ
 τ ς
A λ λ η λ ς ς ι α A λ λ η η λ ς ς
 ς ι ι ι ι α A α α α λ λ η η λ ς ς ς
 ς ς ς ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
(ιθ' 25-27, κα' 24-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ
 μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ
 Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα
 καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί· Γύναι, ἴδε
 ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ'
 ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός
 ἐστὶν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ
 οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα
 πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ
 αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. ἀμήν.

Ἦχος ἰβ' Δι

Δ ο ξ α α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρ ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξ α α
 σοι οι οι οι

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

T ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

ᾠχος Δι-θ.

K υ ρι ε Ε λε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

K υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ υ ρι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η η ν

Κ αι τω πνευ μα τι ι σς

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σς

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

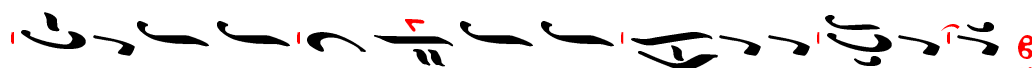
μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε | | **ε**
λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ | | **Δ**
αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

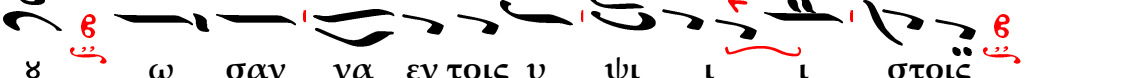

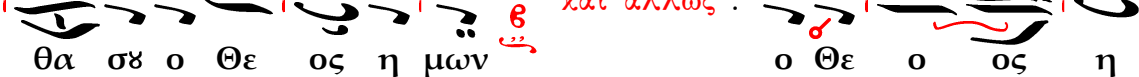

Ε | | **Δ**
χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α | | **ε** και ἄλλως : **Δ**
ξι ον και δι και ον

Α | | **ε**
ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α | | **ε**
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ω | | **ε**
θ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

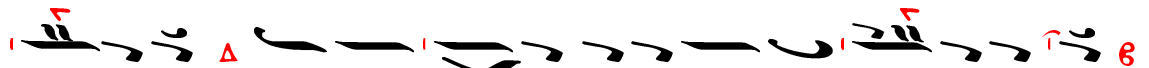

 ω σαν να εντοις υ ψι ι ςοις ευ λο γη με νος

 ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

 ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μν ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς μεν

 σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

 θα σ ς ο Θε ος η μων και ἄλλως : ο Θε ο ος η

 η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν

 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι

φθο ο ο ογ γο ο ο ο ο ος α α α α α
 αυ τω ω ω ω ω ων και εις τα πε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α της οι οι οι οι οι κου ου ου ου της οι οι κου
 ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε της
 οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τα α
 α ρη η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η μα α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α χα α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α τα ρη η μα
 τα α α α α α α α α α α α α αυ τω ω ω ω

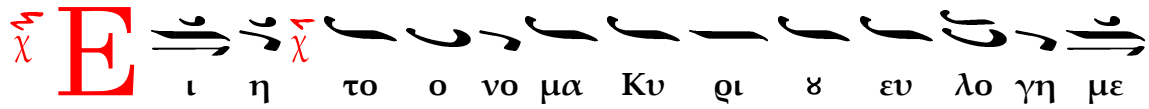

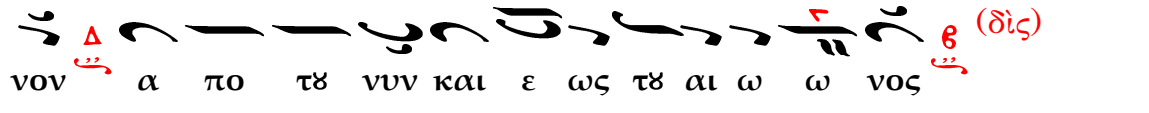
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

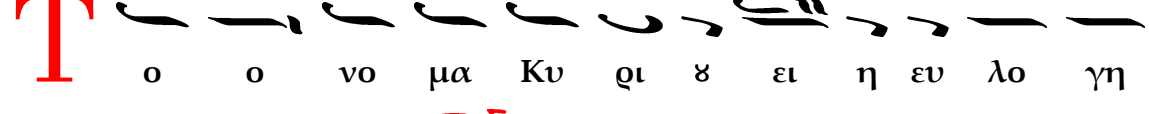
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

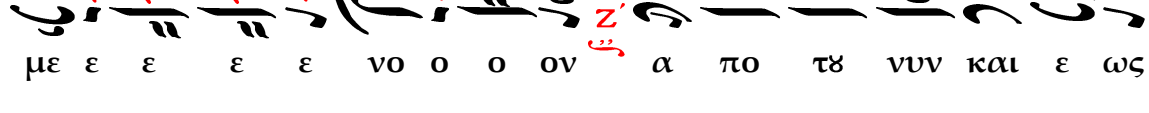
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος